

گزارش خبری: بررسی وضعیت همکاری نویسندگان مقالات چاپ شده در مجله روان‌شناسی بالینی دانشگاه سمنان در بازه زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱

تاریخ دریافت: ۹۱/۸/۲۸

تاریخ پذیرش: ۹۲/۸/۱۲

رحمان معرفت*، مریم صابری**، سهیلا گنج‌خانلو***

چکیده

مقدمه: انتشار مقاله در مجلات علمی پژوهشی، به عنوان یکی از مجراهای ارتباط علمی میان پژوهشگران، به روند توسعه علم و فناوری در کشور ما سرعت بخشیده است. بررسی وضعیت مقالات منتشر شده در نشریات دارای درجه (علمی-پژوهشی و علمی-ترویجی)، شمایی کلی از آثار انتشار یافته از پژوهشگران در مجلات را در اختیار مدیران نشریات و نیز خوانندگان آنها قرار می‌دهد. پژوهش حاضر با هدف بررسی وضعیت همکاری نویسندگان مقالات در مجله علمی پژوهشی روان‌شناسی بالینی دانشگاه سمنان در سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱ صورت گرفت.

روش: پژوهش حاضر به شیوه علم‌سنجی و تحلیل داده‌ها با کمک نرم‌افزار اکسل (Excel) انجام شده است.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که ۱۲۸ مقاله در طی بازه زمانی انجام پژوهش، توسط ۴۳۱ نویسنده در مجله روان‌شناسی بالینی نگارش یافته بود که در مجموع، تعداد ۱۲۴ نفر زن (۲۸/۸ درصد) و ۳۰۷ نفر مرد (۷۱/۲ درصد) بوده‌اند. میانگین تعداد نویسندگان در طی بازه زمانی انجام پژوهش، ۳/۳۵ بود. یافته‌ها نشان داد که متخصصان و پژوهشگران "دانشگاه اصفهان" در مجموع با انتشار ۱۸ مقاله، بیشترین سهم را در انتشار مقالات مجله روان‌شناسی بالینی دانشگاه سمنان به خود اختصاص داده‌اند. تنها ۶ مقاله (۴/۷ درصد) از مجموع ۱۲۸ مقاله منتشر شده در بازه زمانی انجام پژوهش، صرفاً دارای یک نویسنده بوده‌اند. میانگین ضریب همکاری گروهی نویسندگان مقالات در مجله، ۰/۷ است.

نتیجه‌گیری: میزان همکاری گروهی بین تولیدکنندگان مقاله در مجله در سطح بالایی قرار دارد.

واژه‌های کلیدی: مجله روان‌شناسی بالینی، علم‌سنجی، مشارکت علمی، ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان، دانشگاه سمنان

rmarefat@semnan.ac.ir

msaberi@semnan.ac.ir

s.kanj2008@gmail.com

* نویسنده مسئول: مربی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

** مربی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

*** کارشناس علم اطلاعات و دانش‌شناسی از دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

مقدمه

پژوهش، شاه کلید تصمیم‌گیری‌های بعدی برای انجام فعالیت‌های راهبردی است. ارزشیابی فعالیت‌های علمی به منظور برنامه ریزی و سیاست‌گذاری پژوهشی بسیار ضروری است [۱]. علم سنجی به عنوان یکی از روش‌های متداول ارزشیابی فعالیت‌های علمی، نشان دهنده میزان رشد علمی در حوزه‌های مختلف دانش بشری است. با استفاده از علم سنجی می‌توان میزان همکاری و مشارکت دانشمندان با یکدیگر در انتشار یافته‌های پژوهشی را مورد بررسی قرار داد. در ارتباط با تولید علمی باید اذعان نمود که افزایش حوزه‌های میان رشته‌ای باعث پویایی بیشتر علم جهانی و حتی رشد آن در دهه‌های اخیر شده است. بنابراین، پژوهشگران در هر حوزه علمی دیگر، توانایی انجام فعالیت‌های پژوهشی را به صورت فردی ندارند و پژوهش‌های گروهی تلاشی برای اشتراک فکری دو یا چند پژوهشگر به منظور استفاده از تخصص‌های یکدیگر می‌باشد [۲]. در سال‌های اخیر توجه به نمودار رشد یافته‌های علمی در رشته‌های مختلف، سبب انجام پژوهش‌های مختلفی شده است که رشته روان‌شناسی و حوزه‌های مرتبط با آن از این امر مستثنی نیستند. در عصر حاضر، مرزهای بین علوم در حال کم رنگ شدن است و پژوهش‌های تخصصی جای خود را به پژوهش‌های بین رشته‌ای داده‌اند. به نظر می‌رسد حوزه روان‌شناسی، بخصوص شاخه بالینی آن در پیوند با حوزه‌های پزشکی و تخصص روان‌پزشکی، پژوهش‌های بین رشته‌ای زیادی را تجربه می‌کند. بررسی و مشاهده نتایج پژوهش‌های علم سنجی صورت گرفته در حوزه روان‌شناسی از توسعه روزافزون دانش روان‌شناسی در سطح جهان حکایت می‌نماید. برخی پژوهشگران از رشد همکاری‌ها و مشارکت‌های علمی در تولیدات علمی در سطح بین‌المللی خبر داده‌اند [۳] ژانگ و همکاران^۱ در پژوهشی با استفاده از روش علم سنجی به بررسی میزان همکاری میان محققان مدیریت سلامت در پایگاه درگاه دانش (WOK^۲) در فاصله سال‌های ۱۹۹۹ تا ۲۰۱۱ پرداختند. نتایج این پژوهش نشان داد که اگرچه همکاری میان محققان، نویسندگان و

مؤسسات پژوهشی در سطح ملی در طی سیزده سال بررسی تولیدات علمی این حوزه، افزایش یافته است؛ اما در سطح بین‌المللی تا رسیدن به نقطه ایده آل فاصله زیادی وجود دارد. همچنین این پژوهش نشان داد که در حوزه مدیریت بهداشت و به منظور ارتقای وجه ملی پژوهشی رشته، محققان باید به موضوعات داغ و مهم پژوهشی در سطح بین‌المللی توجه بیشتری داشته باشند [۴]. در پژوهش دیگری، حیدری و صفوی به بررسی ضریب تأثیر همکاری نویسندگان مقالات «مجله ایرانی پاتولوژی»^۳ در فاصله سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۲ پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که میزان همکاری میان محققان پاتولوژی در سطح بالایی است (ضریب تأثیر=۰/۶۹) [۵]. فرهودیان و همکارانشان به بررسی روند پژوهش‌های انجام شده در زمینه اختلال‌های روان‌پزشکی در ایران پرداخته و دریافته‌اند که پژوهش‌های اختلال‌های روان‌پزشکی در ایران رشد چشمگیری داشته است [۶]. شریفی^۴ و همکاران در یک بررسی علم سنجی، مقالات نمایه شده یک دوره سی ساله در «بانک مقالات پژوهشی بهداشت مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور» را مورد بررسی قرار دادند. نتایج این پژوهش نشان دهنده رشد کمی چشمگیر تعداد مقالات منتشرشده توسط پژوهشگران ایرانی در مقطع زمانی ۱۳۵۲ تا ۱۳۸۱ (انتشارات داخلی) و ۱۹۷۳ تا ۲۰۰۳ (انتشارات خارجی) بوده است [۷]. ملک احمدی با بررسی میزان همکاری گروهی محققان علوم پزشکی در طی سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۹، دریافت که میانگین ضریب همکاری گروهی بین محققان طرح‌های تحقیقاتی در سال‌های مذکور ۰/۲۵ بوده است [۸]. نتایج پژوهش دانش و همکاری‌ها در رابطه با بررسی مشارکت علمی پژوهشگران دانشگاه علوم پزشکی اصفهان در انجام طرح‌های پژوهشی انجام شده در این دانشگاه در فاصله زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۰ نشان داد که در ۱۳۸ طرح پژوهشی مورد بررسی، ۶۱۷ پژوهشگر مشارکت داشته‌اند که میانگین تعداد پژوهشگران ۴/۴۷ نفر و ضریب همکاری میان آنها به طور متوسط ۰/۲۶ بوده است [۹]. در کنار پژوهش‌هایی که به بررسی میزان تولیدات علمی پژوهشگران حوزه‌های

3- Iranian Journal of Pathology

4- Sharifi et al

1- Zhang et al

2- Web of Knowledge

۵. ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان در نگارش مقالات تألیفی به تفکیک سال‌های مورد بررسی چگونه است؟

روش

طرح پژوهش: پژوهش حاضر، مطالعه‌ای از نوع پیمایشی است و در آن از روش علم‌سنجی استفاده شده است. در ابتدا تمام شماره‌های مورد نیاز مجله در زمان انجام پژوهش یعنی از ابتدای سال ۱۳۸۸ تا اسفند ماه ۱۳۹۱، از طریق سایت مجله و نیز از طریق دسترسی به نسخه‌های چاپی مجله گردآوری شد. با توجه به اینکه ۱۶ (اسفند ۱۳۹۱) در زمان انجام پژوهش، کاملترین سال به لحاظ انتشار را پوشش می‌داد، پژوهشگران تصمیم گرفتند شماره پیاپی ۱۲ را به عنوان آخرین شماره منتشر شده در زمان انجام پژوهش در نظر بگیرند.

ابزار

داده‌های مورد نیاز در فاصله سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱ از طریق مراجعه به متن مقالات در مجله به آدرس: <http://jcp.semnan.ac.ir> در نرم‌افزار اکسل وارد شد. در نهایت، استخراج و تحلیل داده‌ها به کمک نرم‌افزار مذکور صورت پذیرفت. در این پژوهش، علاوه بر دسته‌بندی داده‌ها بر حسب توزیع فراوانی و درصد فراوانی، از میانگین نیز استفاده شد. در پژوهش حاضر ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان مطابق با فرمول زیر محاسبه شده است:

$$CC = 1 - \left\{ \sum_{j=1}^k \left(\frac{1}{j} \right) * \frac{F_j}{N} \right\}$$

که در این فرمول:

$$F_j = \text{تعداد مقالات دارای } j \text{ نویسنده}$$

$$j = \text{مقالات (۱ نویسنده، ۲ نویسنده، ۳ نویسنده و ...)}$$

$$N = \text{تعداد کل مقالات}$$

$$k = \text{بیشترین تعداد نویسندگان در یک مقاله [۱۲]}$$

یافته‌ها

یافته پژوهش نشان داد که در طی بازه زمانی انجام پژوهش، تعداد کل مقالات منتشر شده در مجله، ۱۲۸ مقاله می‌باشد که این تعداد مقاله توسط ۴۳۱ نویسنده نگارش

علمی خاص پرداخته‌اند، بررسی میزان همکاری نویسندگان و پژوهشگران مجلات اصلی و مطرح تخصصی در هر رشته نیز بخشی از پژوهش‌های حوزه علم سنجی را به خود اختصاص داده‌اند، از این میان می‌توان به پژوهش‌های ذیل اشاره کرد. معرفت و همکاران، مشارکت نویسندگان مقالات مجله کومش را مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که ضریب مشارکت نویسندگان مقالات مجله علمی- پژوهشی کومش، ۰/۶ بوده است. همکاری گروهی نویسندگان برای هر مقاله به طور متوسط ۳/۶ نفر بوده است [۱۰]. همچنین، در مقاله‌ای دیگر معرفت و همکاران با بررسی همکاری گروهی نویسندگان مقالات تألیفی مجله دانش و تندرستی در فاصله سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۸۱، دریافتند که گرایش به سمت تألیف مقالات گروهی در سال‌های اخیر افزایش یافته است. آنها همچنین ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان مقالات مجله دانش و تندرستی را ۰/۷ برآورد نمودند. همکاری گروهی نویسندگان برای هر مقاله به طور متوسط ۴/۰۹ نفر بوده است [۱۱]. انتشار فصلنامه روان‌شناسی بالینی به عنوان تنها مجله علمی- پژوهشی حوزه روان‌شناسی دانشگاه سمنان، از سال ۱۳۸۸ آغاز شد. این فصلنامه به زودی توانست جای خود را در میان سایر مجلات علمی- پژوهشی تخصصی این رشته در کشور و در میان جامعه دانشگاهی باز نماید. تجهیز فصلنامه به نرم‌افزار مدیریت محتوا، استفاده از تیم متخصص موضوعی داوری، نمایه شدن در پایگاه استنادی علوم جهان اسلام، و تلاش برای نمایه شدن در نمایه‌های معتبر جهانی به نظر می‌رسد دلیلی بر این ادعا باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی وضعیت مشارکت نویسندگان مقالات منتشر شده در این مجله در یک دوره چهار ساله (از سال ۱۳۸۸ تا انتهای سال ۱۳۹۱) بر آن است تا به سؤالات زیر پاسخ دهد:

۱. میانگین نویسندگان در هر مقاله چند نفر است؟
۲. توزیع فراوانی نویسندگان مقالات برحسب جنیست کدام است؟
۳. پرکارترین مؤسسات و مراکز پژوهشی در تألیف مقالات گروهی در مجله کدامند؟
۴. توزیع فراوانی همکاری گروهی بین نویسندگان در مقالات تألیفی به تفکیک سال‌های مورد بررسی چقدر است؟

یافته است. جدول ۱، میانگین تعداد نویسندگان در هر مقاله را به تفکیک سال نشان می‌دهد. میانگین تعداد نویسندگان در طی بازه زمانی انجام پژوهش، ۳/۳۵ می‌باشد.

جدول ۱) توزیع مقالات فصلنامه روان‌شناسی بالینی از نظر میانگین تعداد نویسندگان در هر مقاله به تفکیک سال‌های مورد بررسی

سال	تعداد مقالات	تعداد نویسندگان	میانگین تعداد نویسندگان در هر مقاله
۱۳۸۸	۲۹	۱۰۳	۳/۵
۱۳۸۹	۳۰	۹۸	۳/۳
۱۳۹۰	۳۳	۱۱۴	۳/۴
۱۳۹۱	۳۶	۱۱۶	۳/۲
جمع	۱۲۸	۴۳۱	۳/۳۵

می‌رسد در سال‌های اخیر نویسندگان و پژوهشگران حوزه روان‌شناسی و به طور خاص روان‌شناسی بالینی تمایلات و گرایش‌های متفاوتی را برای تألیف گروهی مقالات تجربه کرده‌اند. همچنین به نظر می‌رسد در سال ۱۳۹۱، با یک رشد نسبی در تعداد زنان پژوهشگر در حوزه روان‌شناسی روبرو باشیم اگرچه هنوز هم تعداد مردان نسبت به زنان بیشتر است (جدول ۲).

مشاهده آمار مقاله‌های منتشر شده در سال‌های مختلف انتشار مجله (بین سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱) نشان می‌دهد که به استثنای سال اول انتشار، در فاصله سال‌های ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۱ مجله با یک نرخ ثابت سیر صعودی تعداد مقالات را طی کرده است؛ اما تعداد نویسندگان در هر سال از الگوی مشابه پیروی نکرده و در هر سال نسبت به سال قبل نرخ متفاوتی داشته است (جدول ۱). در نهایت به نظر

جدول ۲) توزیع فراوانی نویسندگان مقالات مورد بررسی بر حسب جنسیت

جنسیت سال	مرد		زن		جمع	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد
۱۳۸۸	۷۵	۷۲/۸	۲۸	۲۷/۲	۱۰۳	۱۰۰
۱۳۸۹	۶۸	۶۹/۴	۳۰	۳۰/۶	۹۸	۱۰۰
۱۳۹۰	۸۴	۷۳/۷	۳۰	۲۶/۳	۱۱۴	۱۰۰
۱۳۹۱	۸۰	۶۹	۳۶	۳۱	۱۱۶	۱۰۰
جمع	۳۰۷	۷۱/۲	۱۲۴	۲۸/۸	۴۳۱	۱۰۰

است تا اطلاعات آنها در جدول ۳ آورده نشود و نهایتاً فهرست اسامی مراکزی که بیشتر از ۵ مقاله در مجله منتشر کرده‌اند در جدول مذکور آورده شده است. بر اساس جدول ۳، از میان دانشگاه‌های پرتألیف در مجله روان‌شناسی بالینی، دانشگاه‌های اصفهان، سمنان، تبریز و فردوسی مشهد، تربیت مدرس و خوارزمی (تربیت معلم سابق) بیشترین میزان همکاری گروهی را داشته‌اند (تعداد مقالات با یک نویسنده انگشت شمار بوده و مقالات منتشر شده در مجله عمدتاً به صورت گروهی است). نگاهی کلی به جدول ۳ نیز نشان می‌دهد که الگوی دانشگاه‌های پرتألیف در این مجله، تألیف مقالات گروهی بوده است. در

یافته‌های پژوهش در خصوص توزیع فراوانی دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی دارای بیشترین همکاری گروهی در مقالات مورد بررسی، نشان داد که متخصصان و پژوهشگران "دانشگاه اصفهان" با انتشار ۱۸ مقاله از مجموع ۴۳۱ مقاله منتشر شده در این سال‌ها، بیشترین سهم را در انتشار مقالات مجله روان‌شناسی بالینی دانشگاه سمنان داشته‌اند. بعد از آن دانشگاه‌های سمنان و تبریز هر کدام با انتشار ۱۰ مقاله در رتبه بعدی قرار گرفته‌اند و در نهایت دانشگاه‌های فردوسی مشهد، تربیت مدرس و خوارزمی (تربیت معلم سابق) هر کدام با انتشار ۸ مقاله در رتبه سوم قرار گرفته‌اند. به دلیل تعدد مراکز دارای کمتر از ۵ مقاله، تلاش شده

خصوص وضعیت همکاری گروهی بین نویسندگان، جدول ۴، شمای کلی همکاری گروهی نویسندگان را در بازه زمانی چهار ساله (۱۳۸۸ تا ۱۳۹۱) نشان می‌دهد.

جدول ۳) توزیع فراوانی دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی دارای بیشترین همکاری گروهی در مقالات مورد بررسی

جمع	تعداد مقالات					نام دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی
	بیش از ۴ نویسنده	۴ نویسنده	۳ نویسنده	۲ نویسنده	۱ نویسنده	
۱۸	۴	۶	۵	۳	۰	دانشگاه اصفهان
۱۰	۱	۲	۳	۳	۱	دانشگاه سمنان
۱۰	۱	۵	۴	۰	۰	دانشگاه تبریز
۸	۱	۳	۲	۲	۰	دانشگاه فردوسی
۸	۱	۴	۳	۰	۰	دانشگاه تربیت مدرس
۸	۰	۳	۳	۱	۱	دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم سابق)
۷	۰	۳	۲	۲	۰	دانشگاه محقق اردبیلی

جدول ۴) توزیع فراوانی مقالات مورد بررسی از نظر همکاری گروهی بین نویسندگان به تفکیک سال‌های مورد بررسی

جمع	تعداد مقالات					سال
	بیش از ۴ نویسنده	۴ نویسنده	۳ نویسنده	۲ نویسنده	۱ نویسنده	
۲۹	۲	۱۲	۹	۵	۱	۱۳۸۸
۳۰	۴	۱۲	۹	۴	۱	۱۳۸۹
۳۳	۶	۱۳	۷	۵	۲	۱۳۹۰
۳۶	۳	۱۱	۱۴	۶	۲	۱۳۹۱
۱۲۸	۱۵	۴۸	۳۹	۲۰	۶	جمع
۱۰۰	۱۱/۷	۳۷/۵	۳۰/۵	۱۵/۶	۴/۷	درصد

جدول ۵) ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان مقالات در

سال‌های مورد بررسی

سال	ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان
۱۳۸۸	۰/۶۷
۱۳۸۹	۰/۶۹
۱۳۹۰	۰/۶۶
۱۳۹۱	۰/۶۴
میانگین	۰/۷

یافته‌های پژوهش حاکی از آنست که در مجموع ضریب همکاری بین نویسندگان مقالات مجله روان‌شناسی بالینی در دوره چهار ساله مورد بررسی، ۰/۷ بوده است. بیشترین میزان ضریب همکاری گروهی مربوط به سال ۱۳۸۹ است که عدد ۰/۶۹ را به خود اختصاص داده است.

جدول ۴ نشان می‌دهد که در گذر زمان هر چه به سال ۱۳۹۱ نزدیکتر می‌شویم تعداد مقالاتی که به صورت گروهی نوشته شده‌اند، افزایش داشته است به طوری که در مجموع، در طول دوره انجام پژوهش، تنها ۴/۷ درصد مقالات به صورت تک نویسنده بوده و بقیه مقالات بیش از دو نویسنده داشته‌اند. ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان مقالات منتشر شده در مجله روان‌شناسی بالینی، در جدول ۵، به تفکیک سال‌های مورد بررسی نشان داده شده است. لازم به ذکر است که ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان عددی بین صفر و یک است. این عدد هر چه از ۰/۵ بیشتر باشد، حاکی از آن است که همکاری گروهی بین نویسندگان در سطح مطلوب‌تری قرار دارد و هر چه به عدد صفر نزدیک‌تر باشد، نشان دهنده ضعیف بودن میزان همکاری گروهی بین نویسندگان است [۱۰].

بحث

که نشان دهنده روحیه بالای همکاری و مشارکت در میان پژوهشگران حوزه روان‌شناسی است. به نظر می‌رسد که فصلنامه علمی- پژوهشی روان‌شناسی بالینی، گرچه نشریه‌ای تخصصی نسبتاً نوپایی است اما به نظر می‌رسد در مدت چهار سال اخیر توانسته است جای خود را به عنوان یک نشریه تأثیرگذار در انعکاس آخرین دستاوردهای علمی- پژوهشی حوزه روان‌شناسی بالینی و علوم مرتبط در میان پژوهشگران و متخصصان این حوزه باز نماید. به نظر می‌رسد میزان رشد صعودی مقالات را بتوان دلیلی بر این ادعا قلمداد نمود. همچنین بالا بودن ضریب همکاری نویسندگان و رشد روزافزون آن نشان دهنده بالا بودن ارتباطات علمی در انعکاس دستاوردهای پژوهشی در این مجله است. با توجه به اینکه گرایش به سمت تألیف مقالات گروهی در مجله در سال‌های اخیر افزایش یافته است پیشنهاد می‌شود با تأکید بر شاخص‌های علمی سنجی، به صورت دوره‌ای و در فواصل زمانی مشخص مجله مورد پایش علم سنجی قرار گیرد. انجام بررسی‌های دوره‌ای علم سنجی درباره مجله می‌تواند نمایی کلی از مجله را در اختیار سردبیران و اعضای هیأت تحریریه مجله از یک سو و سیاستگذاران حوزه پژوهشی دانشگاه از سوی دیگر قرار دهد.

منابع

- 1- Aminpour F. Introduction to the scientometrics. Isfahan: Isfahan Univ Med Sci 2006. [Persian].
- 2- Osareh F. Collaboration in Astronomy knowledge production: A case study in ScienceDirect from 2000-2004. Held in 10th International Conference on Scientometrics and Informetrics, 24-28 July 2005. Sweden: Stockholm.
- 3- Kliegl R, and Bates, D.M. International cooperation in psychology is on the rise. *Scientometrics*. 2011; 87: 149-158.
- 4- Zhang, Chi Chen; Yu, Qi; Fan, Qinghua; and Duan, Zhiguang. Research Collaboration in Health Management Research Communities. *BMC Medical Informatics and Decision Making*. 2013; 13(52): available from: http://www.biomedcentral.com/14_72-694_7/13/52 (Last Access Agust 2013).
- 5- Heidari, Masoumeh, Safavi, Zeinab. The Survey of Collaborative Coefficient of Article Authors in Iranian Journal of Pathology. *Iranian Journal of Pathology*. 2013; 8(3): 165-170.
- 6- Farhoudian, A., Rad Goodarzi, R., Rahimi Movaghar, A., Sharifi, V., Mohammadi, M. R., Sahimi Izadian, E., Mansouri, N., Nejatiasafa, A. A.

یافته‌های پژوهش نشان داد که در ۱۶ شماره منتشر شده از مجله علمی- پژوهشی روان‌شناسی بالینی، در مجموع ۱۲۸ مقاله توسط ۴۳۱ نویسنده انتشار یافته است که متوسط تعداد نویسندگان ۳/۳۵ نفر بوده است. مقایسه نتایج متوسط تعداد نویسندگان این پژوهش با پژوهش‌های قبلی مانند معرفت و همکاران ۱۳۹۱ در حوزه پزشکی و پیراپزشکی با میانگین ۳/۶، و پژوهش دیگری از همین پژوهشگران در حوزه سلامت و تندرستی با میانگین ۴/۰۹، نشان می‌دهد که میانگین تعداد نویسندگان حوزه‌های پزشکی، پیراپزشکی و سلامت بالاتر از حوزه روان‌شناسی است. همچنین یافته‌های پژوهش نشان داد که هر چه از زمان انتشار مجله می‌گذرد، تعداد مقالات منتشر شده در مجله رشد صعودی داشته‌اند به طوری که تعداد ۲۹ مقاله منتشر شده در سال ۱۳۸۸، در سال ۱۳۹۱ به ۳۶ مقاله رسیده است. همچنین میزان رشد همکاری زنان پژوهشگر در مجله روان‌شناسی بالینی، رشد آرامی دارد و گرچه همواره در تعداد زنان پژوهشگر نسبت به مردان در این مجله اختلاف وجود داشته است، در مجموع، تعداد نویسندگان مرد بیشتر از تعداد زنان نویسنده در این مجله بوده است. در مورد پرکارترین مؤسسات شرکت کننده در انتشار مقالات گروهی، دانشگاه اصفهان با ۱۸ مقاله بیشترین سهم را به خود اختصاص داده است، دانشگاه‌های سمنان و تبریز با ۱۰ مقاله و دانشگاه‌های فردوسی، تربیت مدرس، و خوارزمی (تربیت معلم سابق) هر کدام با ۸ مقاله در مرتبه‌های بعدی قرار دارند. همچنین مشاهده الگوی تألیف مقاله در مؤسسات پرکار، نشان می‌دهد که به طور کلی تألیف مقاله گروهی (بیش از یک نویسنده) در دستور کار این دانشگاه‌ها قرار داشته است. از سوی دیگر به نظر می‌رسد نویسندگان مقالات در مجله روان‌شناسی بالینی تمایل به همکاری گروهی دارند. در مورد تعیین وضعیت همکاری گروهی میان نویسندگان، یافته‌های پژوهش نشان دهنده برتری نسبی مقالات گروهی است، به طوری که از مجموع ۱۲۸ مقاله، در مجموع ۹۵/۳ درصد (۱۲۲ مقاله) به صورت گروهی نوشته شده است. همچنین ضریب همکاری گروهی بین نویسندگان مجله بر اساس فرمول آجی فیروکی و همکارانش [۱۲] در سطح مطلوب و بالایی قرار دارد (۰/۷)

(2007). Trend of Researches in the Field of Psychiatric Disorders in Iran. Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology. 2007; 12(4). [Persian].

7- Sharifi V, Rahimi Movaghar A, Mohammadi MR, Radghodarzi R, Sahimi Izadian E, Fahoudian A, et al. Three decades of mental health research: A Scientometric Study. Advances in Cognitive Science, 2003; 5 (3): 1-16. [Persian].

8- Malek Ahmadi P. A survey on collaboration rate in research projects of research centers in Isfahan University of Medical Sciences during 2007-2010. Proceedings of 3th national conference on scientometrics in medical fields, 2011, Babol University of Medical Sciences, Iran. [Persian].

9- Danesh F, Abdolmajid AH, Rahimi AR, Babaei F. A survey on collaboration in research projects of research centers in Isfahan university of medical sciences during 2001-2006. proceeding of the first congress of scientometrics in medicalscience. 2007; 15-16. Isfahan (Iran). [Persian].

10- Marefat R, Saberi M, Abdolmajid AH, Zoodrang M. A Survey on collaboration rate of authors in producing scientific papers in Koomesh journal during 1999- 2010. Koomesh Juornal. 2012; 13(3):279-285. [Persian].

11- Marefat R, Saberi M, Abdolmajid AH, keshavarz H, Azodi M. Collaboration rate of authors in producing scientific papers in danesh and tandoorosti (knowledge & health) journal during 2007-2010. Proceedings of 3th national conference on scientometrics in medical fields, 2011: 617-629, Babol University of Medical Sciences, Iran. [Persian].

12- Ajiferuke I, Burell Q, Tague J. Collaborative coefficient: a single measure of the degree of collaboration in research.

scientometrics, 1988 14 (5-6), translated to persian by Farjpahlou A. Hossein and published on Faslnameh ulum va fanavari-ye etelaat 2007 23 (1, 2) 183-169. [Persian].

Report: A Survey on Collaboration the Status of Authors in Producing Scientific Papers in Journal of Clinical Psychology During 2009-2012

Marefat, R. *M.A., Sabery, M. M.A., Ganjkhanlou, S. B.A.

Abstract

Introduction: Publishing articles in scientific journals, as one of the channels of communication between the researchers, accelerate the development of human knowledge. The study of published articles in journals, give overall, an overview of published research papers in journals for journal directors and also gives their readers. This study aims to investigate collaboration of authors in the Journal of Clinical Psychology, during 2009 to 2012.

Method: This survey is a descriptive one with a statistical procedure. The method of research is Scientometrics and all data were analyzed by Excel software.

Results: Results showed that 128 articles during the period of study had been published, by 431 authors in the Journal of Clinical psychology. In total, 124 women (28/8%) and 307 males (71/2 %) were the authors. Mean number of authors per article was 3.35. Isfahan University with 18 articles was most prolific among other research institutes and scientific Centers in Journal of Clinical Psychology. Only 6 articles has single author (4/7%). The results highlighted that the Collaboration Coefficient in the journal was 0.7.

Conclusion: Overall, author s collaboration in Journal of Clinical Psychology is in high level.

Keywords: Journal of Clinical Psychology, Scientometrics, Collaboration Status, Authors Collaboration

*Correspondence E-mail:
rmarefat@semnan.ac.ir

